

عنوان مقاله:

مسئولیت قراردادی و راه های جبران خسارت آن در کنوانسیون بیع بین المللی، با مطالعه تطبیقی در فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقه امامیه، دوره 93، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

سجاد شهباز قهفرخی

خلاصه مقاله:

با انعقاد هر بیع، آثار و نتایج آن دامنگیر بایع و خریدار می شود. منشا این تعهدات و آثار را بایستی حاکمیت اراده در انعقاد قرارداد دانست. طرفین در ضمن قرارداد ملتزم می شوند که کاری را انجام دهند یا از انجام فعلی خودداری کنند. از تعهد طرفین نسبت به انجام مفاد قرارداد به «مسئولیت قراردادی» تعبیر می شود. شرایط به وجود آمدن مسولیت قراردادی و طرق جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد، از جمله مواردی است که کنوانسیون بیع بین المللی ۱۹۸۰ میلادی به آن ها پرداخته است. شرایط تحقق این مسولیت در کنوانسیون، تا اندازه زیادی با حقوق ایران مشابهت دارد؛ لکن برخی از راه های جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد که در کنوانسیون پیش بینی شده (مانند پرداخت بهره ثمن)، در فقه و به تبع آن، در حقوق ایران پذیرفته نیست. در این مقاله گردآوری اطلاعات با استفاده از روش کتابخانه ای و مراجعه مستقیم به منابع انجام شده و داده های حاصله با شیوه توصیفی تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

مسئولیت قراردادی، ضمان، جبران خسارت، طرق جبران خسارت، کنوانسیون بیع بین المللی کالا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394791>

